

darju" o volitvah v tukajšnji okrajni zastop dalje poročal, moram vendar enkrat izpolniti. Pri volitvi iz skupine kmečkih občin je glasovalo vseh 32 volilcev za kandidate konservativne narodne stranke. Mestni liberalci niso mogli dobiti ne enega moža na svojo stran. K temu sijajnemu izidu volitve sta najbolj pripomogla 2 veljavna moža iz Šmartna, ki sta s svojim velikim vplivom na to delala, da so se pri prvotnih volitvah pravi možje izbrali, in izvoljeni se tudi stranke držali. Naj ves slovenski svet njuni imeni izve, ta moža sta Val. Fišer, obč. predstojnik, in Franc Vavkan, posestnik na Haberjevem v Šmartnu. Drugič pa se pri tej volitvi vidi vspeh izvrstno vredjene agitacije, katero je vodila izkušena roka. Tako je večina 20 glasov proti 12 liberalcem na naši strani bila. Kako trdna je ta večina, se je pokazalo pri volitvi načelnika in odbora za okr. zastop. Po dolgem odlaganju je vendar v saboto na den sv. ap. Šimona in Jude sklical okrajni glavar novo izvoljene zastopnike, da sestavijo novi odbor. Kakor je bilo dogovorjeno, tako se je vršila volitev. Za načelnika je bil z 21 glasovi izvoljen g. Fr. Pehare, c. kr. okrajni sodnik, za njegovega namestnika g. dr. J. Šuc z 20 glasovi. Ravno toliko glasov so dobili odborniki, in sicer g. Janez Bart, veliki posestnik na Lindenhofu iz skupine velikih posestnikov, g. Janez Tomšek, notarj. koncipijent iz skupine mestne, g. M. Lohninger, zastopnik velikih obrtnikov, in g. Janez Vivod, posestnik v Doliču iz skupine km. občin. Iz celega zastopa sta bila izvoljena g. dr. Šuc in g. Val. Fišer. Zdaj so osramoteni omolknili krokarski glasovi iz mesta, ki so napovedali, da bo za načelnika vendar le izvoljen Kaligarič, in hoteli s tem neslogo in razpor med našo stranko zasejati; g. Kaligarič še od svojih privržencev ni vseh glasov dobil. Novemu odboru kličemo: Bog daj srečo k blagonosnemu delovanju!

Nenavadna nesreča se je 7. nov. zgodila v Mislinju pri tamošnjem posestniku Krajncu. Hlapec po imenu Peter Vrbnik je imel slamorezni nož ali koso v rokah ter se je tako po lestvici podal na senjak po seno in slamo. Ali nesreča je hotla, da se mu je na lestvici posmeknola. Ubogi človek pade na tla s koso vred, to pa tako nesrečno, da je z vratom priletel na njeno ostro stran in si veliko žilo prerezal. Kri je začela silno teči, pomoči ni bilo nikder blizu in tako je reva umrl, preden je zdravnik priti mogel. Človek pač nikoli ne vé, kde ga nesreča išče in kedaj in kaka smrt zasači. Bodimo tedaj vselej pripravljeni — stopiti pred sodnika božjega!

Iz mariborske okolice. (Razne novosti.) Naš mnogozaslužni g. Seidl je vendar le prizanesljiv, ker neče kaznovati tistega mizarja, ki še dozdej ni cerkvenih vrat pri sv. Križu naredil! Tam gori pri sv. Križu je bila pred nekterimi leti seja zavoljo popravil pri cerkvi. G. Seidl je v račun postavil tudi nova vrata pri cerkvi, pa še

zdaj so tiste stare dveri. Ko ga je nekdo prašal, kjé so dveri, je odgovoril: „Das Thor können Sie gleich haben.“ „Dveri zamorete hitro imeti.“ Hej Seidl komandirajte mizarju: „kaznoval Vas bom za 10 ali 20 fl. po navadi, ako dveri v 5 letih ne napravite.“ Zagotovim vsakega, da bo mizar nove dveri v 14. dnevih k sv. Križu spravil! Seidl je hotel od kamnolomnikov denarje imeti za naloženo manto v kamški grabi, namreč okoli 100 fl., pa kamnolomniki pravijo, da radi plačajo, vendar hočejo preje vedeti ali se je ovih okoli 200 fl. vsako leto porabilo za kamško grabo ali ne, ker je cesta izvrstno slaba. Da bi pa cesta lepša ostala, je dal Seidl na Kranerjevem blebu tablo obesiti, na kateri se bere v nemškem jeziku, da nihče ne sme više 20 centov kamenja naložiti. Kdo bo le tehtal kamenje? Ako še tehtnico za kamenje dobimo, bodo zopet novi stroški! G. Kocmut ste že dobili svoje šolnino, katero Vam hoče nekdo zabraniti? Opomnimo Vas, da je tukaj že vse na pol dvanajst. Podučitelja zopet nimamo! Bil je izvrsten podučitelj v Kamei za nemške in slovenske otroke, namreč g. Mejovšek, pa prosil se je dalje, ker je g. Seidl hotel kamško faro za 20 gld. obogateti in mu jih ni dovolil. Nek srenjski predstojnik je rekel: kjer je potreba, tamkaj prihranjuje, pri drugih rečeh pa ne. Po naših mislih smo resnično bolj potrebni podučitelja, kakor pa tehtnice za kamenje. Tudi stanovanje za podučitelja je slabeje, kakor kajha in kravji hlev pod šolo. Inženir Adleter je iz Maribora pismeno poslal, da se odpove srenjskemu odborništvu; ne zdi se mu več varno v kamškem pašaliku služiti.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V Istriji se tamošnjim Slovanom od priseljenih Italijanov godi, kakor drugod Slovencem od strani Nemcev in Magjarov. Pri volitvah so Slavjani vselej propadli, a sedaj so se tudi v Istriji vzdramili in pri slednjih volitvah za deželni zbor premagali Labe in Labone ter so volili v Kopru slovenski in konservativno. Izvoljena sta dr. Lijon in dekan Fabris. Laboni so celo denarje ponujali, ali vsak Slovenec je možko odgovoril: „jaz poštenosti nimam na prodaj“. Slava takim Slovencem! — V državnem zboru se je povedalo, da svitli cesar klosterske postave, katero so lani liberalni poslanci na škodo in krivico menihom in nunam izdelali, niso potrdili. Liberalci se vsled tega jezijo, toda vsi verni katoličani se veselijo in so hvaležni svitlemu cesarju. Tudi se je ondi izvedelo, da je račun za svetno razstavo l. 1873 sklenjen — dohodkov je bilo 4 milijone — stroškov pa 19 milijonov; davkeplačilci smo tedaj morali določiti 15 milijonov. Bog nas varuj več takih razstav! — Zakaj da so vladini uradniki zadnji čas tako pogosto časnike, zlasti slovanske zaplenjevali ali konfiscirali, to je sedaj tudi jasno. Minister Auersperg je to naravnost

storiti ukazal, ker se je bati, pravi minister, da nebi ljudje nevoljni bili na sedanje ministre. — Sedaj imamo dvojno gosposko v deželi; kar je preveč; to čutijo tudi liberalci, pa si ne morejo pomagati in nekateri hočejo sedaj število uradnikov pri okrajnih glavarstvih pomnožiti. Temu je ugovarjalo veliko poslancev, najbolj ostro pa naš slovenski poslanec g. Herman, ki je pri tej priliki celo centralistično sistemo strašno zdeloval. Rekel je, da so centralisti po „politični goljufiji“ se dokopali do svoje nadvlade in da zato ne bo boljše, dokler ne dobijo dežele, narodi in Cerkev, kar vsakemu gre. — Grof Andrassy je zbolel, menda ima le kar politično bolezen in da bo moral zapustiti ministerski stol; — to bi bilo dobro znamenje, sicer se nam je res bati, da dobimo vojsko z Rusi zavolj razburjenih Magjarov in gujilih Turkov. Magjarski državni zbor bo sklenol postaviti zoper oderuhe ter se ne bo smelo po sodnji tiritjati več nego 8 %. Pri nas bi take postave tudi treba bilo. — Ubogim ljudem, ki so pred Turki iz Bosnije v Hrvatsko pribežali, se strašno godi; veliko jih je že glada umrlo; 10. nov. se je v Gračac pripeljalo 700 bosenskih beguncev, katerim so od mraza, lakote in bolezni na potu pomrli skoro vsi otroci. Kamo je le v Evropi odšla krščanska ljubezen, ki bi vendar enkrat ustavila turško silo in konec storila neizmernemu trpljenju kristijanov na Turškem!?

Vnanje države. Ravno kar se je po Mariboru vest raznesla, da bodo vsaki čas avstrijski vojaki, kateri so na odpustu, po telegrafu pozvani k njihovim regimentom. To kaže, da je evropski mir res v največji nevarnosti, to pa vse zavolj Turkov. Ruski car se je iz Livadije vrnil domov v Petrograd čez glavno mesto Moskavo. Tukaj je zbral okoli sebe rusko dostojanstvo in mestno zastopništvo ter slovesno rekel: vem, da ima vsa Rusija z menoj vred živo sočutje za trpljenje naših slovanskih sobratov na Turškem. Jaz bodem v Carigradu zahteval pravico za kristijane in če nje pri Turkih ne dosežem, imam trdno voljo ravnati samostalno in prepričan sem, da se bo cela Rusija na moj klic vzdignola. Bog nam pomagaj dovršiti naš sveti poklic. Ta nagovor kaže, da bo Rusija šla turškim kristijanom na pomoč. Vojne priprave nam to potrjujejo. Vsa mesta na morji, zlasti Odesa so že tako utrdjena, da jim ne bode ne turško, ne angleško brodovje zamoglo kaj škoditi; 13. nov. je izišel ukaz, takoj napraviti 6 vojnih korov ali oddelkov iz vojakov 3 južnih gubernij namreč v Odesi, Harkovem in v Kijevu. Veliki knez Konstantin, brat carov, bo jim višji poveljnik. Vsa Rusija je razburjena, mesta darujejo na milijone denarja, vojaki pa gorijo želja znositi se nad Turkom. — Kaj bo storila Avstrija, to še ni znano. — Prus drži nepremakljivo z Rusi in celo nemški katoličani se proti nam čudno obnašajo, pravijo, da bo Nemčija prej ali slej porabila avstrijske dežele, v katerih Nemci živijo.

Tako so se drznoli govoriti javno v državnem zboru v Berlinu. To so nam nevarni glasovi! Francozi delajo priprave za novo svetovno razstavo v Parizu, ki se ima že meseca februarja 1877 odpreti; delajo celo po nedeljah; to pač za katoliške Francoze ni lepo. — Na Italijanskem so liberalci dobili pri volitvah velikansko večino; katoličani se volitev niso hotli udeležiti. Tem bolj se je bati, da bo sedaj Italija prilično vzela Turkom deželo Tunis in celo proti Avstriji vojsko začela? Angleži pomnožujejo svoje brodovje in pošiljajo vedno več vojakov v Azijo in govorec gre, da bodo šli Turka braniti in si za plačilo vzeli bogato egiptovsko deželo z dragim Sueškim prekopom. Zasedli so tudi že deželo Beludžistan in se iz Indije pomaknoli bliže Rusom. — Črnogorci so ulovljenih pa tudi drugih Turkov rešeni, prve so izpustili, drugi pa so zlasti Muktar-paša in Derviš-paša sami odstopili od črnogorskih mej. Srbi so večji del vojakov spustili domov, ob enem se pa marljivo delajo priprave na novo vojsko v zvezi z Rusijo, od koder je došlo zopet 150 oficirjev. — Turki, videvši, da stojijo pred rusko vojsko, se povsod pripravljajo na boj, zlasti utvrdujejo mesta Vidin, Ruščuk, Silistrijo in Šumlo v Evropi, v Aziji pa Erzerum Kars in Batum, ki so blizu ruske meje. V Drinopolju zbirajo 96 bataljonov, v Donavo so poslali dva monitorja ali dve železni ladji, da Rusom branijo prehod; Grkom je pripeljala nova ladja oklopnica iz Francoskega 15.000 pušek in 1 milijon patronov. Grška, Srbija, Črnogora s vstaji vred in Rumunija zamorejo skupaj gotovo 300.000 vojakov na noge postaviti zoper Turke. Rusi pa bodo odločili!

Za poduk in kratek čas.

Freimavrerji, sedanji antikristi.

+ Posvetni vladarji bi morali, po izgledu poglavarjev katoliške Cerkve, tajna društva obsoditi in prepovedati, sicer bodo se prej ali slej dopolnile besede sv. Alfonza Liguorjanskega, ki je freimavrerje dobro spoznal ter o njih rekel: „Ta svojat bo enkrat pogubila — ne Cerkev, ampak države in vladarje. Vladarji jo prezirajo; zato bodo prepozno spoznali kvar, ki so si ga naredili. Ljudje, ki Boga ne spoštujejo, bodo še manj spoštovali vladarje“.

Posvetne vlade bi tedaj ne smele tajnih društev prezirati, pa tudi se jih ne bati, ampak odločno bi morale vsa prepovedati in njihova načela odstraniti iz državnega življenja. Najprej bi se morale vse obstoječe družbe freimavrerjev razpustiti in ustanovljenje novih prepovedati. Vlada ima za to pravico, ker tajne družbe z nepoznanimi zakoni in voditelji, zvezane z enakimi družbami celega sveta, so neodvisna tajna država v državi, česar ne sme nobena vlada trpeti. Tako pravico ima posvetna vlada tudi za to, ker tajnost vzbuja